

Arrest

nr. 255 999 van 9 juni 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Gijzelaarsstraat 21
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 januari 2021 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 februari 2021 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ALENKIN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, geboren te Baghlan op X.

Op 24 december 2020 diende de verzoekende partij een aanvraag in voor het bekomen van een visum lang verblijf (type D).

Op 7 januari 2021 weigerde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de afgifte van een visum lang verblijf aan de verzoekende partij (type D).

Dit is de bestreden beslissing met volgende redengeving:

“(…)

Resultaat: Casa:

Weigering Visumtype:

Duur in dagen:

Aantal binnenkomsten:

Commentaar: Betrokkene kan geen beroep doen op de bepalingen betreffende de gezinshereniging in art. 10,1,1,4 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Overwegende dat een aanvraag werd ingediend door A. B. S. °06/12/1993 teneinde de heer A. S. H. in België te vervoegen

Overwegende dat ter staving van de huwelijksband, een huwelijksakte werd voorgelegd met referentie 16369, General n°451, Private n°210, afgesloten op 15/03/2015 en geregistreerd op 03/07/2016

Overwegende dat krachtens artikel 27 van het wetboek van internationaal privaatrecht een buitenlandse akte, om erkend te worden, moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid, en haar rechtsgeldigheid moet worden vastgesteld overeenkomstig het op haar toepasselijke recht en meer bepaald met inachtneming van artikel 21 IPR-codex; Overwegende dat artikel 21 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht de openbare orde-exceptie bedoelt en het mogelijk maakt om een bepaling van het buitenlands recht te weigeren voorzover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde;

De administratie dient bijgevolg de authenticiteit van deze verklaringen na te gaan en daarbij rekening te houden met de gegevens in het dossier waarover zij beschikt

Overwegende dat in de voorgaande aanvraag een huwelijksakte werd voorgelegd met hetzelfde General n° en Private n°, afgesloten op dezelfde datum en geregistreerd op dezelfde dag maar zonder vermelding van een registratienummer. Dat deze akte fouten bevatte in de identiteitsgegevens van de man en dat de akte werd ondertekend door de echtgenoot.

Overwegende dat in het huidige huwelijksdocument de identiteitsgegevens van de man werden aangepast maar dat nergens melding wordt gemaakt van deze aanpassing ten aanzien van het oorspronkelijke document. Dat tevens wordt opgemerkt dat de handtekening van de echtgenoot, die wel op de oorspronkelijke eerste akte stond, niet aanwezig is op het huidige huwelijksdocument. Dat wordt vastgesteld dat ook de overige bladzijden van het huwelijksboekje opnieuw werden ingevuld, aangezien deze verschillen van de eerste oorspronkelijke akte die werd voorgelegd. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet anders kan dan vaststellen dat het huwelijksdocument, hoewel het dezelfde referenties en data bevat en dus hetzelfde document zou moeten zijn als tijdens de eerste aanvraag, volledig werd aangepast en dat het document nergens melding maakt van deze aanpassingen.

Overwegende dat de handtekening van de echtgenoot ontbreekt op het huidige document maar dat nergens melding wordt gemaakt van een volmacht.

Overwegende dat door de tegenstrijdigheden met het eerder voorgelegde huwelijksdocument, het huidige document evenmin kan aanvaard worden als bewijs van de huwelijksband aangezien de authenticiteit ervan in geen geval gevrijwaard is.

Overwegende dat in subsidiaire orde, de heer A. onvoldoende stukken voorlegt aangaande zijn huidige bestaansmiddelen: immers zijn de inkomsten voor 2020 onvolledig daar de man geen stukken voorlegt die de exacte bedragen weergeven van de maandelijkse inkomsten uit zijn economische of tijdelijke werkloosheid.

Gelet op bovenstaande wordt de visumaanvraag geweigerd.

(...)

*Raadpleging Vision
Niet van toepassing*

Motivatie

Wettelijke referenties: Art. 10, §1er, al. 1, 4° van de wet van 15/12/1980 Beperkingen: Geen beperkingen
• *De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw visumaanvraag geweigerd.*

• *De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.*

• *Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.*

• *De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).*

• *Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10, §1, al.1, 4° of 5° of art. 10bis, §2, naargelang het geval, van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De te vervoegen vreemdeling bewijst niet op afdoende wijze (of legt geen enkel bewijs voor) dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, §5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden.*

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van:

"artikel 10 Vreemdelingenwet, schending van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van zorgvuldigheidsbeginsel en schending van artikelen 8 van het EVRM"

Het middel wordt als volgt toegelicht:

"Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier én op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het ernstig en moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoeker bij het indienen van huidig verzoek tot nietigverklaring van de bestreden beslissingen en tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen is zéér actueel aangezien de bestreden beslissing aan verzoekster een leven in België ontzegd worden ondanks verzoeker van mening is dat zij volgens een correcte beoordeling van haar aanvraag in de zin van artikelen 10 van de Vreemdelingenwet en 8 van het EVRM met inachtneming van de concrete omstandigheden van de zaak in België mag verblijven en een privé leven alhier mag hebben.

Dat het huwelijk van verzoekster werd geldig afgesloten en geregistreerd in Afghanistan met de heer A. S. H., erkend vluchteling van Afghanistan met DVZ nr. (...).

Dat de echtgenoot van verzoekster kon niet aanwezig zijn in Afghanistan om iets opnieuw te tekenen omdat hij op dat moment reeds erkend was als vluchteling in België. Hij kon immers als een erkend vluchteling niet meer reizen naar Afghanistan en kon tevens geen volmacht geven wegens onmogelijkheid van contacten met zijn land van herkomst (Afghanistan).

Alle documenten voorgelegd door verzoekster bij de Ambassade van België te Islamabad werden op vraag van de verwerende partij opnieuw neergelegd met de nodige correcties.

Deze werden opgesteld naar de wetgeving van het land van herkomst van verzoekster. Verzoekster was gelet op de bovenstaande in de onmogelijkheid om haar echtgenoot opnieuw te laten tekenen.

Dat het aangepaste huwelijksakte werd opgesteld door de Aghaanse overheid met nodige aanpassingen volgens de Afghaanse wetgeving.

Dat de aanpassingen werden uitgevoerd door de bevoegde overheid in Afghanistan en gelegaliseerd.

Verzoekster verwijst tevens naar coronamaatregelen die de communicatie tussen verschillende instanties moeilijk maakten.

Dat beide officiële documenten dienen te worden aanvaard door de verwerende partij.

Dat het huwelijk van verzoekster en haar echtgenoot in elk geval bewezen is.

De echtgenoot van verzoekster mocht tevens nodige bewijzen van zijn inkomsten opsturen.

Zie tevens een overeenkomst in het administratief dossier: stuk 4.

De motivatie van de bestreden beslissing uit artikel 10 van de Vreemdelingenwet gebeurt blijkbaar zonder grondige analyse van de kern van de zaak.

Het gaat over een prangende humanitaire situatie in hoofde van verzoekster die kan niet naar België komen om gezinsleven te beleven met haar bovengenoemde echtgenoot.

Artikel 8 van het EVRM is in casu ook geschonden omdat de kern van belangen van verzoekster in België zich bevindt.

De bestreden beslissing indruist zwaar tegen artikelen 10 van de Vreemdelingenwet en artikel 8 van het EVRM.

Verzoekster verblijft immers verder in Afghanistan omdat zij geen andere keuze heeft.

De door verzoekster voorgelegde documenten laten geen twijfel inzake haar huwelijksband met haar echtgenoot de heer A. S. H., bovengenoemd.

Verzoekster heeft tevens duidelijke bewijzen van zijn inkomsten neergelegd op het moment van de aanvraag van visum gezinshereniging.

Deze bewijzen bevinden zich allemaal in het administratief dossier.

Zie tevens zijn arbeidsovereenkomst stuk 4.

Verzoekster kan niet akkoord gaan met de motivering van de bestreden beslissingen en dienen derhalve huidig verzoekschrift strekkende tot nietigverklaring en schorsing van de tenuitvoerlegging ervan in.

Met het hiervoor vermelde heeft de verwerende partij geen rekening gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het weze derhalve duidelijk dat er een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel bestaat in hoofde van verzoekster.

De echtgenoten kunnen immers geen noormale gezamenlijke leven voeren.

De motivatie van de bestreden beslissing uit artikel 10 van de Vreemdelingenwet gebeurt zonder vereiste zorgvuldigheid en zonder grondige analyse van de kern van de zaak.

Artikel 10 van de Vreemdelingenwet en artikel 8 van het EVRM zijn in casu geschonden.

Het onderzoek werd uitgevoerd door de verwerende partij zonder het nodige zorgvuldigheid en e kern van belangen van verzoekster in België zich bevindt.

De bestreden beslissing heeft tevens formele gebreken: het is bijvoorbeeld helemaal niet duidelijk over welke aanvraag van verzoekster het gaat.

Het staat geen datum wanneer de aanvraag door verzoekster werd ingediend.

Het staat tevens helemaal geen datum wanneer de bestreden beslissing door de verwerende partij werd genomen.

De bestreden beslissing was tevens niet duidelijk gemotiveerd.

De motivatie van de bestreden beslissing is soms moeilijk te begrijpen wat leidt volgens verzoekster tot schending van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

Het is in casu echt moeilijk te begrijpen waarom de huwelijksakten niet overeenstemmen met artikel 21 WIPR.

De motivering van de bestreden beslissingen is in casu helemaal niet bevredigend.

Verzoekster houdt zich het recht voor om met toepassing van artikel 39/76, al. 3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot op de datum van de zitting voor uw Raad bijkomende stukken neer te leggen."

2.2. De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De bestreden beslissing wijst de visumaanvraag onder meer af op grond van artikel 10, § 1, al. 1, 4°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Aldus wordt de juridische grondslag vermeld.

De feitelijke grondslag wordt toegelicht. De bestreden beslissing wijst erop dat de verzoekende partij bij haar huidige (tweede) visumaanvraag de huwelijksband tussen haar en haar voorgehouden echtgenoot, die een Belgisch erkende vluchteling is, niet afdoende heeft aangetoond. Door vergelijking van de bij de eerste visumaanvraag neergelegde huwelijksakte en de thans voorgelegde huwelijksakte stelt de bestreden beslissing vast dat in de tweede huwelijksakte (in tegendeel met de eerst voorgelegde akte) weliswaar de identiteitsgegevens van de voorgehouden echtgenoot werden aangepast, maar nergens is vermeld dat de gedane aanpassingen kaderen in functie van de eerste foutief opgestelde huwelijksakte. Daarnaast bevat de thans bijgebrachte huwelijksakte niet de handtekening van verzoekster, maar ook niet de handtekening van een volmachtdrager.

De bestreden beslissing wijst op het volgende: "Overwegende dat krachtens artikel 27 van het wetboek van internationaal privaatrecht een buitenlandse akte, om erkend te worden, moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid, en haar rechtsgeldigheid moet worden vastgesteld overeenkomstig het op haar toepasselijke recht en meer bepaald met inachtneming van artikel 21 IPR- codex; Overwegende dat artikel 21 van het Wetboek van

Internationaal Privaatrecht de openbare orde-exceptie bedoelt en het mogelijk maakt om een bepaling van het buitenlands recht te weigeren voorzover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde;

De administratie dient bijgevolg de authenticiteit van deze verklaringen na te gaan en daarbij rekening te houden met de gegevens in het dossier waarover zij beschikt

Overwegende dat in de voorgaande aanvraag een huwelijksakte werd voorgelegd met hetzelfde General n° en Private n°, afgesloten op dezelfde datum en geregistreerd op dezelfde dag maar zonder vermelding van een registratienummer. Dat deze akte fouten bevatte in de identiteitsgegevens van de man en dat de akte werd ondertekend door de echtgenoot.

Overwegende dat in het huidige huwelijksdocument de identiteitsgegevens van de man werden aangepast maar dat nergens melding wordt gemaakt van deze aanpassing ten aanzien van het oorspronkelijke document. Dat tevens wordt opgemerkt dat de handtekening van de echtgenoot, die wel op de oorspronkelijke eerste akte stond, niet aanwezig is op het huidige huwelijksdocument. Dat wordt vastgesteld dat ook de overige bladzijden van het huwelijksboekje opnieuw werden ingevuld, aangezien deze verschillen van de eerste oorspronkelijke akte die werd voorgelegd. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet anders kan dan vaststellen dat het huwelijksdocument, hoewel het dezelfde referenties en data bevat en dus hetzelfde document zou moeten zijn als tijdens de eerste aanvraag, volledig werd aangepast en dat het document nergens melding maakt van deze aanpassingen.

Overwegende dat de handtekening van de echtgenoot ontbreekt op het huidige document maar dat nergens melding wordt gemaakt van een volmacht.

Overwegende dat door de tegenstrijdigheden met het eerder voorgelegde huwelijksdocument, het huidige document evenmin kan aanvaard worden als bewijs van de huwelijksband aangezien de authenticiteit ervan in geen geval gevrijwaard is.

Overwegende dat in subsidiaire orde, de heer A. onvoldoende stukken voorlegt aangaande zijn huidige bestaansmiddelen: immers zijn de inkomsten voor 2020 onvolledig daar de man geen stukken voorlegt die de exacte bedragen weergeven van de maandelijkse inkomsten uit zijn economische of tijdelijke werkloosheid.”

Verder wijst de bestreden beslissing erop dat het voldoende is dat aan één van de voorwaarden niet is voldaan, vermits het cumulatieve voorwaarden betreft; dit volstaat om de aanvraag af te wijzen.

De verzoekende partij maakt nog bedenkingen over het gebrek aan datum van de bestreden beslissing. Deze opmerking is niet juist. Op de kennisgeving van de bestreden beslissing die de verzoekende partij zelf aan het verzoekschrift aanhecht, staat duidelijk vermeld dat de datum van de bestreden beslissing 7 januari 2021 is, wat ook terug te vinden is in het beslissingsformulier in het administratief dossier. Ook blijkt uit het administratief dossier dat de aanvraagdatum 24 december 2020 is.

Wat de grief betreft dat in de bestreden beslissing geen datum van de aanvraag staat vermeld, toont de verzoekende partij geen belang bij deze grief nu zij zelf de aanvraag heeft ingediend.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen. Het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). De beschouwingen die de verzoekende partij geeft over de formele motiveringsplicht, doen aan het voorgaande geen afbreuk.

De formele motiveringsplicht, vervat in deze bepalingen, is niet geschonden.

2.3. De verzoekende partij bekritiseert de bestreden beslissing inhoudelijk zodat zij de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, naast de schending van artikel 10 van de Vreemdelingenwet, de zorgvuldigheidsplicht en de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid beoordeelt op grond van de juiste feitelijke gegevens, of de beoordeling correct is en of het besluit niet kennelijk onredelijk is (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 10 van de Vreemdelingenwet bepaalt onder meer het volgende:

“§ 1.

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven :

(...)

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben. Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten :

(...)

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben. Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten :

5° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen, evenals de kinderen van deze partner, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voor zover hij over het recht van bewaring beschikt en de kinderen te zijnen laste zijn en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben. Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten.

De in het eerste lid vermelde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;*
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;*
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;*

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het [Burgerlijk wetboek](#).

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van 167 van het [Burgerlijk wetboek](#) en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.

De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij, vóór de aankomst van de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk, reeds ten minste een jaar samengewoond hebben (...)"

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Dit houdt ook in dat zij zich moet steunen op alle gegevens en dienstige stukken.

De overheid moet zich afdoende informeren over alle relevante elementen.

De zorgvuldigheidsplicht geldt ook voor de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. In het kader van verblijfsaanvraag rust de bewijslast bij de aanvrager die zorgvuldig moet zijn bij het indienen van de aanvraag en alle relevante stukken en elementen moet aanbrengen zodat de gemachtigde kan beoordelen of hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden. De verplichting die in dit geval rust op de verzoekende partij, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

2.4.1. Uit het administratief dossier blijkt dat de echtgenoot van de verzoekende partij sedert 7 oktober 2015 zich in België bevindt en dat aan hem op 10 februari 2016 de vluchtelingenstatus werd toegekend. Ter staving van de relatie tussen de verzoekende partij en de voorgehouden echtgenoot werd enkel een huwelijksakte voorgelegd die verschilt van een vroegere neergelegde huwelijksakte.

Beide huwelijksakten hebben hetzelfde nummer: onder "General" n°451 en onder "Private" n°210.

In de tweede neergelegde akte staat een serienummer vermeld wat ontbreekt in de eerste neergelegde akte. In deze tweede akte staat vermeld: "date of issue: 13/04/1395 equal to 03/jul/2017", wat verschilt van de eerst overgemaakte akte: "date of issue (13.04.1394) or (404.07.2015)". De data betreffende het sluiten van het huwelijkscontract zijn dezelfde. In de eerste originele voorgelegde huwelijksakte wordt het geboortjaar van de echtgenoot van de verzoekende partij niet juist vermeld, want 1393 in Afghaanse jaartelling strookt niet met de realiteit, want omgezet in de jaartelling, zoals die in Europa gekend is, betekent dit dat de echtgenoot zou geboren zijn in 2014, wat is opgemerkt in een nota in het administratief dossier.

Ook andere bladzijdes van de tweede huwelijksakte zijn opnieuw ingevuld en verschillen van de eerste voorgelegde huwelijksakte.

De verzoekende partij zou gehuwd zijn op 15 maart 2015 in Afghanistan vooraleer de voorgehouden echtgenoot naar België kwam.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het hoofdmotief ligt in het gebrek aan bewijs dat de verzoekende partij gehuwd is met de voorgehouden echtgenoot, met andere woorden het gebrek aan bestaan van een duurzame en stabiele relatie.

De verzoekende partij weerlegt deze vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, niet.

Aangenomen kan worden dat de handtekening van de voorgehouden echtgenoot ontbreekt in de tweede huwelijksakte omdat hij als vluchteling niet kon terugkeren naar zijn herkomstland, maar dit verklaart niet het gegeven dat evenmin blijkt dat het gesloten werd door middel van een volmacht. Verder blijkt evenmin dat de overheid spreekt over aanpassingen in het document met hetzelfde referentienummer als het voordien opgestelde exemplaar.

De volgende redenering van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen is correct:

"Het komt heel twijfelachtig voor dat het huwelijksdocument, hoewel het dezelfde referenties en data bevat en dus hetzelfde document zou moeten zijn als tijdens de eerste aanvraag, volledig werd aangepast en dat het document nergens melding maakt van deze aanpassingen.

Het is dan ook niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging om de voorlegde documenten niet in rekening te brengen. Verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift door voor te houden dat alle documenten werden voorgelegd bij de ambassade van België te Islamabad en deze werden opgesteld naar de wetgeving van het land van herkomst van verzoeker.

Deze loutere beschouwingen doen geen afbreuk aan de terechte vaststellingen van de gemachtigde, m.n. dat er tegenstrijdigheden zijn tussen het eerder voorgelegde huwelijksdocument en het huidig neergelegde huwelijksdocument.”

Uit het middel blijkt evenmin dat de verzoekende partij een redelijke uitleg geeft over de in de bestreden beslissing vermelde tegenstrijdigheden en twijfels over de oprechtheid van de neergelegde huwelijksakte.

Verder ziet de Raad niet in hoe “de coronamaatregelen” de communicatie tussen verschillende instanties moeilijk maken. Deze bewering wordt tegengesproken door de neergelegde documenten van de verzoekende partij ter gelegenheid van haar tweede aanvraag.

2.4.2. In de mate dat uit het middel afgeleid kan worden dat de bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken wordt betwist om de rechtsgeldigheid van de huwelijksakte te beoordelen, merkt de Raad het volgende op:

In casu ligt geen Belgische huwelijksakte voor, maar wel een Afghaanse huwelijksakte.

Een huwelijk dat in het buitenland wordt voltrokken, is in België geldig als:

- 1) indien voldaan wordt aan de Belgische wettelijke voorwaarden om te kunnen trouwen;
- 2) het huwelijk is voltrokken volgens de vormen die in het betrokken land gebruikelijk zijn.

Uit de omstandigheid dat het bestaan van de buitenlandse huwelijksakte rechtsgeldig is, kan niet zonder meer worden afgeleid dat aan de voorwaarden wordt voldaan die nodig zijn voor de erkenning van het huwelijk in België.

Voor de erkenning van buitenlandse huwelijksaktes geldt het algemeen erkenningsregime van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht (hierna: het WIPR) dat van toepassing is op de erkenning van alle buitenlandse authentieke aktes (artikel 27 van het WIPR).

Artikel 27, §1, van het WIPR stelt:

“Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21.”

Op basis hiervan zijn alle administratieve overheden in België op gelijke voet bevoegd om kennis te nemen van buitenlandse aktes en te oordelen over de erkenning ervan (*de plano* erkenningsregime).

Het gevolg van *de plano* erkenning van buitenlandse aktes is dat de ene administratieve overheid niet gebonden is door een eventueel eerder genomen beslissing door een andere administratie.

Dit houdt in dat ook de Dienst Vreemdelingenzaken zelf een onderzoek kan doen naar de geldigheid van een buitenlandse akte door toetsing aan de voorwaarden voor erkenning, ook al werd de buitenlandse akte al overgeschreven.

Gelet op de voorgaande bespreking kon de verwerende partij oordelen dat de voorgelegde huwelijksakte niet rechtsgeldig is en de authenticiteit ervan betwisten.

2.4.3. De verzoekende partij toont de schending van artikel 10 van de Vreemdelingenwet of van de zorgvuldigheidsplicht niet aan. Rekening houdend met het gestelde onder punt 2.3., komt het de verzoekende partij toe de nodige zorg te besteden aan haar aanvraag en toe te lichten waarom dergelijke verschillen bestaan in de twee huwelijksaktes die nochtans hetzelfde nummer hebben.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij haar aanvraag op niet kennelijke onredelijke wijze of incorrect heeft beoordeeld. De verwerende partij heeft de voorgelegde stukken in acht genomen. De feitenvinding vindt steun in het administratief dossier. De schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.5. De verzoekende partij voert tevens de schending aan van artikel 8 van het EVRM.

Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

"1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, *Conka v. België*, § 83) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te voeren van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "*fair balance*" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat de Raad na of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of de verwerende partij zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een "*fair balance*" tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het familie- en gezins-/privéleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde.

Deze maatstaf impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bijgevolg kan de Raad niet zelf de belangenafweging doorvoeren (cf. RvS 26 januari 2016, nr. 233.637; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900).

In dit geval beschrijft de verzoekende partij als zijnde haar familie, haar voorgehouden echtgenoot. Zij hebben geen kinderen.

In het voorgaande werd aangetoond dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat de huwelijksband tussen de verzoekende partij en haar echtgenoot niet afdoende was bewezen of aangetoond. Bijgevolg maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij met de referentiepersoon een duurzame en stabiele band heeft in de zin van artikel 10 van de Vreemdelingenwet. Zij toont niet aan dat haar voorgehouden relatie een door artikel 8 van het EVRM beschermingswaardige relatie is. Nu het enige stuk dat voorligt over de band tussen de verzoekende partij en haar echtgenoot de huwelijksakte is, bewijst de verzoekende partij haar familieband met de referentiepersoon niet afdoende.

Wat het privéleven van de verzoekende partij betreft, voert de verzoekende partij geen grieven aan.

De verzoekende partij maakt de schending van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk.

2.6. Gelet op de voorgaande bespreking is het niet nodig de grieven, die betrekking hebben op het bestaan van stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen in hoofde van de voorgehouden echtgenoot van de verzoekende partij, te onderzoeken.

2.7. Voorts volstaat de vaststelling dat de aan het verzoekschrift toegevoegde stukken geen afbreuk doen aan het voorgaande. De verzoekende partij legt ter terechtzitting stukken neer in verband met inkomsten van de referentpersoon. Alle stukken met uitzondering van één document handelen over een periode, voorafgaand aan het ingediende beroep. De verwerende partij vraagt correct deze stukken uit de debatten te weren. Deze stukken zijn niet voorgelegd voor het nemen van de bestreden beslissing en dus niet meegedeeld aan de verwerende partij. Teneinde de rechten van verdediging van de verwerende partij te beschermen, moeten deze stukken uit de debatten geweerd worden.

De stukken over de voorgehouden huwelijksband, toegevoegd aan het verzoekschrift, waren voorhanden in het administratief dossier.

De Raad besluit dat het enig middel in al haar onderdelen ongegrond is.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN